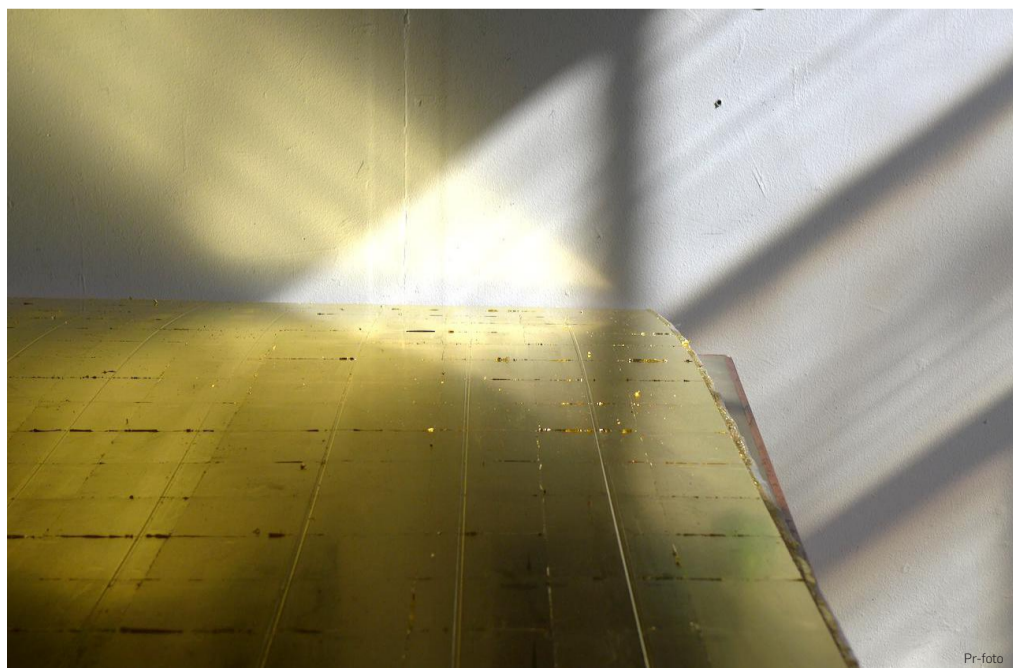

LAURA ENGSTRØM

Hun lever af Lys

Lys er det immaterielle stof, som tekstildesigneren Astrid Krogh altid har kredset om. Hun er blevet kendt for sine store vægtæpper af lysende optiske fibre, som blandt andet er købt af samlere i USA. Netop nu er hun især optaget af, hvordan guld reflekterer guld – og giver lys. Som i det alter, hun har lavet til kirken på Rigshospitalet.

Astrid Krogh er ved at indhulle sit seneste værk i klart plast. Om lidt kommer et par flyttemænd for at fragte det til Paris, hvor det skal udstilles i Galerie Maria Wettergren.

»Det er meget skrøbeligt«, siger hun, mens tapen skratter, som hun ruller den ud for at sætte den på plastikken.

Værket hedder 'My Golden Horizon' og består af et stort stykke plisseret papir pålagt bladguld. Bladguldet har hun påført ark for ark, stykke for stykke, indtil det blev til dette store, skinnende stykke plisseret guld.

Astrid Krogh rejser sig for at vise effekten af guldet.

»Jeg har brugt den samme farve guld på det hele, men læg mærke til, hvordan farven skifter«, siger hun og peger på mellemrummet mellem siderne. Her er farven varm guld, andre steder er den lys.

»Det vilde er, at det ikke er guldfarven i sig selv, men lyset, der reflekteres mellem fladerne af guld, der giver den dybe, gyldne farve. På sin vis er det der ikke. Det er det immaterielle, der giver den effekt«, siger Astrid Krogh begejstret.

Værket er resultatet af mange forsøg og prøver med bladguld – ligesom hun tidligere har lavet forsøg med aluminium. Resultaterne af de forsøg hænger i taskemærket Longchamps store butik på Champs-Élysées i Paris, som hun fik til opgave at udsmykke for nogle år siden.

Helbredende lys

Nu handler det om, hvordan guld reflekterer lyset i guld. Og hvilken indvirkning dets farve har på et rum. Det sidste har især været vigtigt i de udsmykningsopgaver, Astrid Krogh har lavet til forskellige hospitaler. f.eks. det atrium, hun udsmykkede på et hospital i Kentucky i USA. Her har hun dekoreret et hjørne af bygningen med store figurer af bladguld. Om dagen skifter bladguldet farve, alt efter hvordan dagslyset rammer det, og ved mørkets frembrud bliver det oplyst af hvide lysfigurer, som også er en del af værket.

Eller som i det alter, hun har lavet i kirken på Rigshospitalet.

»Selve rummet på Rigshospitalet er helt håbløst. Det ligger lige over for der, hvor patienter kommer for at få taget blodprøver, så der er en masse trafik frem og tilbage på gangen udenfor. Derudover er det helt mørkt og blottet for dagslys. Så jeg var optaget af, hvordan jeg kunne give varme til det rum«, siger Astrid Krogh.

Astrid Krogh valgte at bruge den mulighed, der ligger i mørket. For som hun siger:

»Man kan ikke arbejde med lys uden også at arbejde med mørket«.

Guldet skal ses som et symbol på so-

len, på håb og på liv. Endevæggen i kirkerummet består af skyformationer af bladguld. Som når konturerne af en sky bliver oplyst af solen, og den bliver indrammet af en gylden, strålende kant. Værket hedder 'Lysvæld' med reference til Jacob Knudsens salme 'Se, nu stiger solen af havets skød'.

»Der skulle ikke være for mange kristne symboler. På et hospital synes jeg, det er vigtigt, at alle oplever, at de kan benytte sig af rummet. Solsymbolet er eviggyldigt og er noget, alle kan forholde sig til«, siger hun.

Responser har været overvældende. Både i pressen og blandt pårørende og patienter.

»Hvis jeg har brug for at booste min selvtillid, skal jeg bare sætte mig ind i kirken der. Det er meget rørende at se, hvordan folk reagerer på rummet. Engang, jeg sad der, kom en kvinde ind, og da hun så alteret, strakte hun armene op mod loftet og lænede hovedet bagover«.

Astrid Krogh imiterer kvinden, mens hun strækker kroppen ud i hallelujaposition.

Optaget af lys

Pludselig står to bredskuldrede, tatoverede fyre midt i Astrid Kroghs studie. De er som landet fra en anden planet midt i det poetiske, skødesløst indrettede studie med farveprøver, en gammel væv, modeller og eksperimenter med bladguld og forskellige tekstiler.

»Vi skulle hente noget«, siger den ene.

Astrid Krogh spørger bekymret, om værket nu også kan ligge ned i lastbilen. Den ene ryster på hovedet. Og de bliver enige om at gå ned i lastbilen igen og se, hvordan de kan få plads til 'My Golden Horizon'.

Astrid Krogh taler videre om lys.

»Lys er helbredende. Lys er liv. Vi er afhængige af lys. Det ved vi, der bor i Danmark og kan se, hvordan det påvirker os, når solen skinner en januardag efter mange dages gråvej«, siger Astrid Krogh.

Da Astrid Krogh kom frem for ti-femten år siden, blev hun især kendt for at bruge materialer, der ikke var tiltænkt i en æstetisk sammenhæng. Såsom at væve med optiske fibre.

»Der var ikke nogen, der havde tænkt på, at man kunne bruge optiske fibre, som transporterer information og ligger gravet ned langs vejene, til at væve med. Da det

gik op for mig, var det totalt mindbløving«.

Teknikken har hun brugt til at væve store vægtæpper af optiske fibre iblandet papirgarn. Tæpperne er tilsat strøm og changerer i forskellige farver i vilkårlig rækkefølge. Nu hænger flere af dem rundt omkring i verden, f.eks. på et hotel i Ohio, i et fængsel i Norge og på virksomheden NRGi i Aarhus.

Det ene mønster

Astrid Krogh er også dybt optaget af mønstre. Som designer har hun været interesseret i at se, om hun kunne finde livets formel i et mønster, som hun måske kunne omsætte til et taktilt og visuelt værk.

»Da jeg studerede, var jeg inspire- ▶

Man kan ikke arbejde med lys uden også at arbejde med mørket

Astrid Krogh